

[Erenbjerg]

mindst organisationen Sammenslutningen af Danske Småøer. Denne organisation med dens utrættelige formand, Bjørn Karbo, i spidsen har gennem et stort, seriøst og uegennyttigt arbejde hjulpet os så langt. Igen og igen har man fra denne organisation påpeget, at der var nogle problemer, men man har ikke bare nøjedes med at pege på nogle problemer, man har også anvist nogle løsningsmodeller. En særdeles aktiv og seriøs indsats.

Jeg skal bare slutte med at sige, at fremtiden tegner sig lidt lysere for småøernes beboere.

Aase Olesen (RV):

Om et sted, som ligger lidt afsides, siger man med et gammelt dansk ord, at det ligger uden for lands lov og ret. En øpolitik må handle om at give disse lidt afsides steder et mindstemål af lands lov og ret, et mindstemål af rettigheder. Det mener vi at en samlet øpolitik skal føre til. Men jeg tror samtidig, det er væsentligt at sige, at øboerne ved godt og accepterer, at man ikke kan få alle rettigheder og ikke kan få samme vilkår f.eks. på det kulturelle område, som hvis man boede midt i en moderne storby.

Normalt bruger man udtrykket »uden for lands lov og ret« som en beklagelse af, at man er så afsides beliggende, og at man ikke har alle goder, men jeg tror, det er vigtigt at se det udtryk også med modsat fortegn. Jeg tror, det er vigtigt – flere har allerede været inde på det her, ikke mindst de sidste talere – at give disse afsidesliggende områder, her først og fremmest de små øer, en mulighed for at slippe for i hvert fald nogle af de love, som vi herindefra er nødt til at trække ned over hovedet på folk i det moderne, komplicerede samfund – love, som i de små, sårbare samfund virker komplet urimelige. Jeg kan tage et eksempel fra ministerens eget ministerium: miljølovgivningen. Vi kan tage arbejdsmiljøregler. Vi kan tage opdeling i amtsveje, kommunalveje og sågar statsveje på en lille ø. Det virker komplet håbløst og helt urimeligt, når der er tale om små øer. Derfor synes jeg, det er meget vigtigt, at redegørelsen her peger på det nødvendige i et samspil mellem myndigheder – kommunale, statslige og amtslige myndigheder – og den private sektor, både på langs og på tværs.

Jeg tror, det bliver meget vigtigt at give en mulighed for at vise, at bureaukraterne i alle led forstår, at det kan lade sig gøre at tage det helhedshensyn, som redegørelsen taler om. Jeg tror, at en øpolitik skal give det afsnit, der står i redegørelsen om helhedshensyn, et reelt indhold. Vi skal gøre det på en måde, som får alle disse mange sektorer og myndigheder til at indse, at det kan ske, uden at verden derfor ramler sammen.

Både hr. Steffensen og hr. Erenbjerg var inde på muligheden af at give dispensationer. Vi ved godt, at vi alle sammen herinde, når vi laver lovgivning, meget ofte ønsker indsat en dispensationsparagraf, og så siger vi samtidig: ja men det er farligt, det giver så meget administration. Jeg tror, at en samlet øpolitik så at sige skal være det søm på væggen i miljøministeriet, hvorpå man kan hænge dispensationerne op – det helhedshensyn, der siger, at det drejer sig om at bevare livet på øerne.

Jeg tror, vi skal gøre os en meget stor anstrengelse for at bevare de små enheder på de små øer. Vi gør os i øvrigt en masse anstrengelser for at bevare små enheder. Vi taler om små skoler i den store. Vi taler om landsbymiljøer indbygget i ny boligbebyggelse. Men på øerne har vi alt det, som vi ellers skal ofre kræfter, opfindsomhed og penge på.

Som medlem af folketingets økontaktudvalg har jeg også været på øtur i sommer og kommer i øvrigt ofte på øer, og det er min opfattelse, at der rundt omkring på øerne hersker den opfattelse, at man nu har fået en god og velvillig øminister. Jeg ser egentlig en vis linje i, at første gang man gav sig til at diskutere øproblemer samlet, var under en radikal kulturminister, og nu får vi altså her et oplæg til en samlet øpolitik. Jeg tror, det er vigtigt, at folketingets flertal nu forsøger at give ministeren noget at have sine gode intentioner i. For rent økonomisk er der jo tale om pebernødder. Sammenlignet med det store statsbudget er det, vi kan komme til at diskutere her i forbindelse med de konkrete løsninger, jo et ganske lille beløb.

Jeg tror, at en melding her i dag om, at vi ønsker formuleret en samlet øpolitik, vil være det vigtigste grundlag for, at livet på øerne kan bevare sin kvalitet – og måske endda få denne kvalitet til at smitte lidt af på det øvrige danske samfund.